

In plaats van wedstrijden kijken gaan we maar eens op onderzoek uit; wat voor materiaal gebruikt de wereldtop. Als vliegeraars zijn we in eerste instantie geïnteresseerd in de vliegers. Verreweg in de meerderheid zijn de slanke boogvormige 'Kites' van Wipika en Naish. Er wordt naar gestreefd om deze 'vliegende vleugels' steeds slanker te maken. Op de foto's hiernaast zijn de meest extreme elegante vormen te zien waarbij een A.R. wordt geclaimd van 6.0. Met A.R. wordt de Aspect Ratio bedoeld; de verhouding tussen oppervlak en spanwijdte. (spanwijdte²/oppervlak)

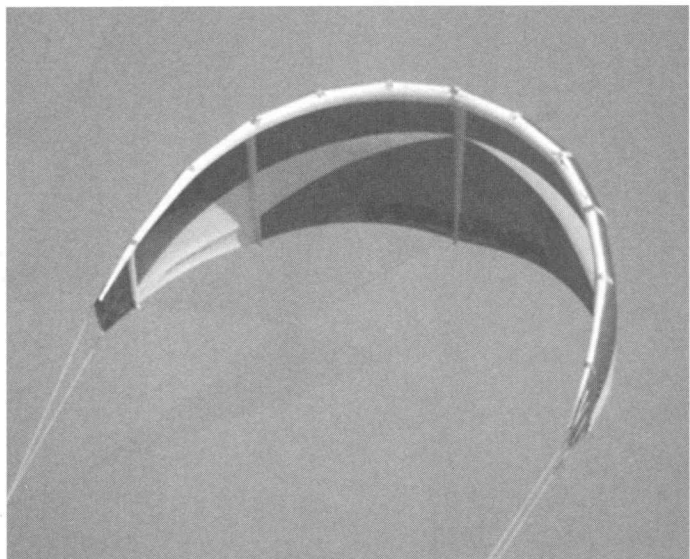
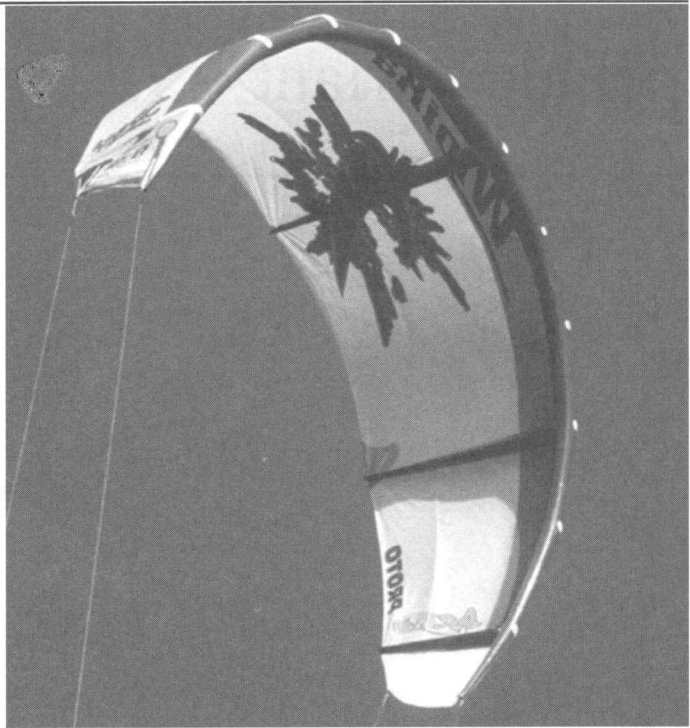
Hoe hoger de A.R. hoe efficiënter de surfer er mee kan springen en 'tegen-de-wind' kan varen. De kunst is echter om zulke slanke brede vliegers nog bestuurbaar te krijgen.

U ziet dat de vliegers zelfs helemaal geen toom meer hebben. De 4 vlieglijnen zitten direct aan de uiteinden bevestigd. De grote spanwijdte wordt in vorm gehouden door een dikke buis van polyester/mylar en een volledig luchtdichte rubberachtig 'binnenband' die voor de start stevig wordt opgepompt.

Alle stofdelen -voor zowel de buis als het eigenlijke zeil- zijn met ingewikkelde coupes vorm gegeven. Ook als de 'Kite' in het water is gevallen, blijft de vorm intact waardoor opstijgen zonder hulp normaal gesproken weer mogelijk is. Dit soort vliegers zijn niet meer weggelegd voor de zelfbouwers.

Een minderheid van de surfers in het internationale wedstrijd-circuit vliegt met matras vliegers. Bij de deelnemers zien we de merken F-one, Windtools en Peter Lynn. In wezen zijn deze vliegers nog echte leden van de Parafoil familie, vliegers dus die nog wel degelijk ook voor de zelfbouwers mogelijk zijn. We gaan ons best doen om in het winternummer de zelfbouw handleiding voor de Dominator-II van lezer Henry Kulk te plaatsen zodat er meer kitesurfers volgend jaar met een eigenbouw vlieger het water op kunnen.

Peter Lynn kwam met een geheel eigenzinnig product op het strand. Een matras zonder aparte opblaas tubes, maar ook zonder toomlijnen zodat hij eruit ziet en vliegt als een 'boog'. Vandaar de naam 'Arc', Op de foto is goed te zien hoe de vlieger voor de start eerst door de wind volgeblazen wordt. Door de speciale ventielen blijft de luchtdruk in de vlieger zelfs na een crash in het water enige tijd intact. Door de vorm van de vlieger stijgt hij vrijwel vanzelf weer op. We gaan er volgend seizoen vast meer van zien.

Nop Velthuisen, Scheveningen